

[Justitsministeren.]

ministeriets opfattelse bør dette spørgsmål ikke influere på Danmarks stilling til konventionen.

Indtil nu har 27 lande ratificeret eller tiltrådt konventionen, og den er i medfør af de regler, som den indeholder herom, trådt i kraft den 12. januar 1951. Efter justitsministeriets opfattelse kan der ikke være tvivl om, at Danmark bør ratificere denne konvention. Den er tilvejebragt ved enighed — omend ikke uden at divergerende synspunkter har gjort sig gældende — mellem et stort antal af de i De Forenede Nationer samlede stater, og det kan ventes, at den vil blive ratificeret eller tiltrådt af endnu en række stater. Selvom man måske kan nære nogen tvivl om konventionens praktiske betydning, kan den dog utvivlsomt have en ikke ringe værdi derved, at den er udtryk for en stærk fordømmelse af de handlinger, som den omfatter. Det synes givet, at Danmark bør deltage i de bestræbelser, som konventionen er et udtryk for.

Hermed skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvilje.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje*.

I anledning af det stadigt stigende antal henstående borgerlige sager ved Højesteret blev der ved lov nr. 526 af 19. december 1949 tilvejebragt mulighed for en udvidet anvendelse af skriftlig behandling af borgerlige sager ved retten dels ved, at man nedsatte det antal dommere, der mindst skal deltage i sådanne sager, fra 7 til 5, dels ved en midlertidig udvidelse af antallet af højesteretsdommere med 2. Det blev i loven fastsat, at disse 2 yderligere stillinger skulle nedlægges ved første og anden ledighed i stillinger som højesteretsdommer, der indtræder efter 1. juni 1951, hvilket betød, at stillingerne ville blive nedlagt henholdsvis den 1. juli og den 1. august 1951, når to af Højesterets dommere på grund af alder går af.

Da Højesterets restance af uafgjorte borgerlige sager, uanset den udvidede anvendelse af skriftlig behandling af disse sager, imidlertid stadig er stigende, således at restancen, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, nu pr. 1. januar 1951 udgør 508 sager, er det nødvendigt at forlænge den ovennævnte midlertidige udvidelse af antallet af højesteretsdommere til at gælde indtil den 1. januar 1953.

Justitsministeriet har overvejet yderligere foranstaltninger til aflastning af Højesteret, derunder som anført i bemærkningerne til forslaget til loven af 19. december 1949

at udvide underretternes kompetence, hvilket nok i det lange løb ville nedsætte antallet af højesteretssager, men efter en nærmere undersøgelse af spørgsmålet har justitsministeriet besluttet foreløbigt alene at nøjes med at søge den midlertidige udvidelse af Højesteret forlænget og afvente, om denne udvidelse vil være tilstrækkelig til at nedbringe antallet af henstående sager til et forsvarligt plan.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte forslag vil blive omdelt.

Spørgsmålet om, hvorledes forslaget til rigsdagsbeslutning skal behandles her i tinget, vil komme til afgørelse i et følgende møde. Mit forslag om behandlingsmåden vil gå ud på, at sagen undergives til behandling efter reglerne for lovforslagets første og anden behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Lars P. Jensen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvornår agter handelsministeren at offentliggøre den del af trustkommissionens betænkning, som er afgivet?

Lars P. Jensen: Da trustkommissionen i sin tid blev nedsat, skete det som bekendt efter lov, medens det før havde været almindeligt, at det var ministeren, der rent administrativt nedsatte sådanne kommissioner. Alle partier var, dengang dette lovforslag var til behandling, enige om det; det var den 22. oktober 1948, altså for 2¼ år siden. Endvidere blev det fastsat, at den betænkning, der måtte komme fra denne kommission, skulle være retningsgivende og grundlag for en senere trustlovgivning, ligesom det blev fastsat i kommissoriet, at kommissionen kan — der stod oprindeligt i lovforslaget, at den *skulle*, men det blev i folketingsudvalget ændret til, at den *kunne* — stille forslag om en ny lovgivning på dette felt.

Jeg skal ikke komme ind på årsagerne til hele dette spørgsmål, prisaftalerne, de konkurrencebegrænsende aftaler, som begrænser den effektive konkurrence. Det var selvfølgelig fristende at komme ind på hele dette felt, men det er tilstrækkeligt at henvise til,